

begrænsede Omraade, hvor det lader sig gøre. Som allerede bemærket af det ærede Medlem Hr. Trier er den foreslaaede Bestemmelse et absolut Tilbageskridt for Børnet, og det kan vi ikke gaa med til. I Betænkningen vil man kunne læse, at det ærede Medlem Hr. Holstein deler den af Radikale og Socialdemokrater hævdede Betragtning, at den retslige Ulighed mellem ægte og uægte Børn i størst muligt Omfang bør søges ophævet. Efter den absolutte Tilslutning til vort Standpunkt oplever vi imidlertid den Skuffelse, at det ærede Medlem Hr. Holstein ikke stemmer med os. Det er altsaa ikke alene indenfor sit eget Parti, at det ærede Medlem bereder Skuffelse. Ændringsforslaget til § 18 gaar ud paa at fjerne den meningsløse Bestemmelse, at der forud for Ægteskabs Indgaaelse skal træffes Afgørelse om, i hvilken Religion Børnene skal opdrages. Det er i Virkeligheden en ganske umoralsk Bestemmelse, der indføres her, idet den tvinger Folk til at gaa ind paa Forpligtelser, som de senere hen meget let kommer til at bryde. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Køns sygdommene mener vi, at det er heldigt, at der findes en Paragraf, der tilsigter at beskytte mod, at de indføres i Ægteskabet og overføres paa Afkommet, men Paragraffen maa formes saaledes, at den giver en lang større Garanti, end Tilfældet er med den af Flerparten foreslaaede Form. Vort Ændringsforslag er i alt væsentligt i Overensstemmelse med, hvad der blev vedtaget her i Folketinget i 1920. Imidlertid har vi i Overensstemmelse med et stærkt Ænske fra Dermatologerne tilføjet en Bestemmelse om, at Attesterne bør indsendes til Sundhedsstyrelsen, der saa skal sende enslydende Attest ud til Lysningsmyndighederne, indeholdende en Erklæring om, at Betingelsen for at indgaa Ægteskab i Overensstemmelse med § 11 er opfyldt. Det undgaaes herved ganske, at den lokale Lysningsmyndighed faar nogen som helst Oplysning om, hvorvidt den paagældende har lidt, eller lider af Sygdom. I den Affattelse, vi har givet Forslaget, kunde vi dog tænke os en Ændring, saafremt det kunde give Forslaget forøget Tilslutning, og jeg regner Forslaget for at være af saa overmaade stor Betydning, at hvis man kunde opnaa en Enighed, kunde vi tænke os at gaa til en Ændring, nemlig

denne, at de paagældende, der ønsker at indgaa Ægteskab, selv sender deres Blanket til Lysningsmyndigheden, indeholdende Erklæring om, at Regelen i § 11 er opfyldt, og kun Attest for de syge sendes af Lægen til Sundhedsstyrelsen. Kontrollen blev maaske knap saa effektiv, men hele Apparatet blev jo betydelig simplere, og saa vidt jeg forstaar, er det eneste, man fra anden Side indvender mod, at man skal sende Attest til Sundhedsstyrelsen, dette, at det vil blive et omfattende Apparat. Hvis man imidlertid forandrede Bestemmelsen paa den Maade, jeg her antyder, vilde Sagen jo lettes ganske overordentligt.

Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at ved en Trykfejl er 1ste Stykke udfaldet i Ændringsforslaget Nr. 22. Der skal staa efter Stykke b. følgende Sætning: Enhver af Brudefolkene skal endvidere paa Tro og Love erklære, at han ikke lider af Epilepsi, eller i modsat Fald godtgøre, at han har opfyldt Betingelserne efter § 11 med Hensyn til denne Sygdom. Det er en simpel Følge af § 11, at denne Bestemmelse maa tages med. — I Overensstemmelse med, hvad Folketinget tidligere har vedtaget, har vi stillet Forslag om, at den, der agter at indgaa Ægteskab, bør oplyse den anden Part om, hvorvidt han har Børn udenfor Ægteskab, overfor hvilke der paa-hviler ham Forsørgelses- eller Bidragspligt.

Hvad dernæst angaar Formen for Ægteskabets Stiftelse, maa vi vedvarende holde paa Folketingets tidligere Stilling saavel i 1920 som ogsaa længere tilbage i Tiden, nemlig at den almindelige borgerlige Ægteskabsstiftelse er den eneste rigtige Form. Vi bestyrkes yderligere i vort Standpunkt derved, at det er den gældende Form for Ægteskabs Indgaaelse i Sønderjylland, og at Stemningen der afgjort er for at beholde den. Ganske vist udtalte det ærede Medlem Hr. Refshauge, at han ikke kunde stemme derfor, men hans Udtalelser er, som man vil vide, blevet modtaget med den største Beklagelse i sønderjydske Kredse. Jeg skal saaledes nævne en Udtalelse derom i „Hejmdal“ fra den 6. Maj 1922. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse nogle Linier deraf: „Med de kirkelige Kredse, hvor de store Betæneligheder har rejst sig, har Folketingsmand Refshauge, som det ogsaa synes at fremgaa af Referatet